

הלך פרק אחד עשר סנהדרין

[א] גמי' עלי זבח ממקו
[ב] תיבות הללו: [ב] שם
[ג] ר"ג. ממקו (וע"ש):

א"ל - הוא טייבא: כל תלתין יומין מסדר לנו גיהנס - הכא: ואמרי סבי משא ותורתו אמת - שנסה כמה פעמים וראה שכל ל' יום עשן יולא משא ושומעו שאומרין משה ותורתו אמת וכו': בחפי לא גרסי': שגאמר - לעיל מיניה קרא מ' שנה אקוט צדור דהיינו דור

כדלמרח לעיל (פס). כי ממו שוש וכו' וכדבר הזה נענשו מרגלים: ר"ש אומר - מאי כהיום הזה לומר לך אם מעשיהם כהיום הזה לא יהא להם חלק לעוה"ב: ואם [לא] - שיחזרו בתשובה יחזרו גם הם מגלות ויש להם חלק לעולם הבא: האובדים בחרץ אשור - אלו י' תורה אור השבטים והגדחים בחרץ מגלים אלו

גליון הש"ס
גמי' ר"א אומר סבי
סן באין לעוה"ב
כ"ב דף ע"ג פ"ב תוס'
ד"ס ודע:

הנהות מהר"ב
רנשבורג
[א] גמי' דכ"י הכל אין
כאין לעוה"ב ור"ג מלת
ור"ג ממקו ור"ג בספרים
שלפני רש"י לא היה כבוד
זה דיוק ומשנת: כ' רש"י
ד"ס וע"פ לעוה"ב. מלת
וע"פ ממקו:

[מגי' יד: ע"פין ג.ג.]

יח אינם עתידין לחזור

[מסופתא פס]

תהלים קנז

[פ"י פוסק כ:]

יע"ש כו

א"ל כל תלתין יומין מהדרא להו גיהנם כבשר בתוך קלחת ואמרי הכי משה ותורתו אמת והן בדאים: דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא וכו': ת"ר *דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא שנאמר במדבר הזה יתמו ושם ימותו יתמו בעולם הזה ושם ימותו בעולם הבא *ואמר *אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי דברי ר"ע *ר"א אומר (*הן באין) לעולם הבא שנאמר *אספו לי חסידי כורתי בריתי עלי זבח אלא מה אני מקיים אשר נשבעתי באפי *באפי נשבעתי וחזורני בי רבי יהושע בן קרחה אומר לא נאמר פסוק זה אלא כנגד דורות הבאים אספו לי חסידי אלו צדיקים שבכל דור ודור כורתי בריתי [א] (*עלי זבח) אלו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמן לתוך כבש האש עלי זבח [אלו] ר"ע וחביריו שמסרו עצמן לשחיטה על דברי תורה ר"ש בן מנסיא אומר באים הן לעולם הבא שנא' *ופריוי ה' ישובון ובאו ציון ברנה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן שבקה ר"ע לחסידותיה שנאמר *הלוך וקראת באוני ירושלים לאמר זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה ומה אחרים באים בזכותם הם עצמן לא כל שבן: *מתני' עשרת השבטים אינן עתידין לחזור שנא' *וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה מה היום הולך ואינו חוזר אף הם הולכים ואינן חוזרים דברי ר"ע ר"א אומר כיום הזה מה יום מאפיל ומאיר אף עשרת השבטים שאפילה להן כך עתידה להאיר להם: *גמ' ת"ר *עשרת השבטים *אין להם חלק לעוה"ב שנאמר *ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה *ובקצף גדול ויתשם ה' מעל אדמתם בעוה"ז וישליכם אל ארץ אחרת לעוה"ב דברי ר"ע ר"ש בן יהודה איש כפר עכו אומר משום ר"ש אם מעשיהם כיום הזה אינן חוזרין ואם לאו חוזרין רבי אומר באים הם לעוה"ב שנאמר *ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו' אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן שבקה ר"ע לחסידותיה שנא' *הלוך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משובה ישראל נאם ה' ולא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם ה' לא אשור לעולם מאי חסידותיה דתניא *קמני בני רשעי ישראל אין באין לעוה"ב שנא' *כי הנה היום בא בוער כתנור והיה כל זדים וכל עושי רשעה קש ולהם אותם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזוב להם שורש וענף שורש בעוה"ז וענף לעוה"ב דברי רבנאמילאל ר"ע אומר באים הם לעוה"ב שנא' *שומר פתאים ה' שכן קורין בכרכי הים לינוקא פתיא ואומר *גודו אילנא וחבלוהי ברם עיקר שרשוהי בארעא שבוקו ואלא מה אני מקיים לא יעזוב להם שורש וענף שלא יניח להם לא מצוה ולא שיעורי מצוה ד"א שורש וזו הגוף אבל קמני בני רשעי עובדי כוכבים [ד] ר"ה אין באין לעוה"ב [ו] נפקא ליה *מותראבד כל זכר למו אתמר קמן מאימתי בא לעוה"ב ר' חייא ור"ש בר ר' חד אמר משעה שנולד וחד אמר משעה שסיפר מ"ד משעה שנולד שנא' *ויבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה וכו' משעה שסיפר דכתיב *זרע יעבדנו יסופר לה' לדור אתמר רבינא אמר משעה שנוהר דכתיב זרע יעבדנו ר"ג בר יצחק אמר משעה שנימול דכתיב *עני אני וגוע מנוער *אל תקרי שומר אמוני *אל תקרי שומר אמונים אלא שאומר אמן

[תוס' פ"ג]

[ג'ל ואוסר]

[ג'ל באין הו]

[מגי' יוד:]

[ב"ע"י יתח]

תוספתא פ"ג

ד"לכ ד

יע"ש כו

תהלים כב

פס

פס

[פ"ג ק"ט:]

חלק פרק אחד עשר סנהדרין קיא

עין משפט
נר מצוה

לד א מיי' פ"ג מהל'
ח"מ הלכה יב סמג
עין יב עוש' י"ד סי'
כמו ספי' כ"א :

מאי אמן . כשעונין על כל ברכה וברכה אמן היחך משמע קבלת
יראת שמים : אל מלך נאמן . בנטיקון שמתאמן עליו הקב"ה : למי
שמשייר אפילו חק אחד . מלשמו נידון בגיהנם : לא ניהא ליה
למרייתו . אין הקב"ה רואה שיהא דן את ישראל כל כך לקף טובה :

פי שנים בה יכרתו . ויגונו והשלישית תורה אור

[שבת קי"ט:]

ש"ב חלקים על כל העולם יהיו
נכרתים וחלק ג' יותר בה והיוזה
חלק שלישי כל שלישיה שיש לשלש
אלו משלשין שמנה כפרדו כל העולם
וג' בניים היו לו הרי שלש בניו שם
ושלישי של שם הוא ארפכשד כדכתיב
בני שם עילס ואשור וארפכשד ולד
וארס ומסממא בזרעו של ארפכשד
יהיה שריתית הואיל וישראל יולאים
מזמו ושלישי של ארפכשד שהוא ילימי
שלישי של שם שהוא שלישי של נח
יותר וכל העולם יכרת ולדברי ר"ל
נמלחו ישראל מתמעטין ביותר
שמארפכשד ילחו ישראל כדכתיב בפ'
נח ארפכשד הוליד את שלח ושלח
הוליד את עבר ועבר הוליד את
פלג עד אברהם וכשתיה מחלק
לג' חלקים זרעו של ארפכשד כגון בני
ישראל וישמעאל שהן בני אברהם
ובני לוט ובני הרן וכן שאר האומות
שילחו מזמו לג' חלקים שמה ישראל
יהיו מרובין וקרובין להיות כגוד כולם
ולא יגועו כל זרע ארפכשד להיות פי
שנים אח"כ ישראל משלימין רובן
או חליין ונמלחו ישראל מתמעטין
בחוץ פי שנים : לא ניהא ליה
למרייתו . להקב"ה שיהיה מומט
אוקן כל כך אלף אפילו שלישי של נח
כלומר מכל בני נח דהיינו מכל העולם
כולו יותר השלים ומסממא אותו
חלק הג' שישאל בו יהיה שריתית
ואם אין ישראל מרובין כל כך להיות
אחד מג' שבטעם יהיו הגרים והסודי
עובדי כוכבים להשלים לשלש ואם
הם מרובין להיות יותר מחלק
השלישית יתמעטו קלת ומ"ל לרבי
יוחנן אין ישראל מתמעטין כל כך
כמו לדברי ר"ס בן לקיס מ"ר י"א
שלישי של שם והשלישית משמע שני
שליש לכך נאמר שלישי שלישי של
שלישי לשם וכתיב ובני שם עילס
ואשור וארפכשד וישראל מארפכשד
הוא ושלישית מארפכשד שהוא שלישי
לשם יותר היינו שלישי מישאל
אלף שלישי שלישי של נח כלומר כולו י'
ארפכשד יותר בה שהוא שלישי שלישי
של נח דשם היה בן שלישי של נח
דכתיב (בראשית י') ובני נח שם הם
ויפת וארפכשד שלישי לשם ויוקיר :
דברים ככתוב . שלא ימלטו אלף
אחד מעיר ושנים ממשפחה :
ולקחתי

[ג'ל אמר לו
רבי יוחנן
בכחבו קי"א:]

הגהות
הגרי"א
[א] נב'
שלאמרי מתקן:

[פ"י יח"א]

ולקחתי אחד מעיר . בשביל הסוד אחד שבשעיר אהק את כל העיר
כולה : חוייה . רב לרב כהנא : דקא חייף רישיה . חופף רחשו
ומעדין בעלמו בשעה שהיה לו ללמוד תורה : לא תמלא בחרץ הסיים .
משמע שמקללו לא תבוא לטוה"כ : נאמר . בפרשת וארא ולקחתי
אתכם לי לעם וכתיב בתריה והבאתי
אתכם אל הארץ : מה ניהאם לארץ
שנים מס' רבוא . שלא נשתירו מס'
רבוא שילחו ממלרים אלף ב' אכסים
יהושע ולבד כדלמדין שבבא בתרא
בפ' י"ט עותלין (דף קנ"א) לא נגזרה
גזרה לא בפחות מוכ' ולא ביותר מס'
שנה בהך נמי ששים רבוא שנמו
במדבר לא לחשוב לא פחות מכן כ'
שנה ויותר מס' : אף ניהאם ממלרים
שנים מס' רבוא . שמכל ס' רבוא
שהיו במלרים לא נשתיר מהם אלף
שנים לבדד ואותם שנים של ס' רבוא
עלו (לס' רבואות שילחו אחד מס'
רבוא שהיו בהם) והשאר נותו כולם
בשליש ימי אפילה שלא יהיו מלרים
רוחץ במפתח של ישראל : וכן לימות
המשנים . שלא ישארו מכל ס' רבוא
אלף ב' : וענתה שמה כימי נעוריה
וכיום עלותה מארץ מלרים . עניי
ושפלים יהיו כימי עלותה מארץ
מלרים : מעכו בבנין . היו בזוין אותם
במקום לבנים : ועל דבר זה נענש
משה רבנו . שכשראה שנתעב לישאל
כך התחיל לתהה לפני ולהרהר לפני
הקב"ה אמר משה לפני הקב"ה ומלח
באתי : אי' מכל על דאבדין ולא
משחקיין . הפסד גדול יש על גדולים
שאבדו ואינו יכול למלחא חסידים
אחרים כמותם שאין אתה כאברהם
ויוחנן ויעקב שלא הרהרו אחרי
מודותי : אל שדי . שאמרתי לו אני
אל שדי פרה ורבה וגו' (בראשית לה)
אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
(דס י') והייתי מצביחו שכל אי'
לו לבניו ולא אמרו מה שמך כמו
שעשית אתה : בתמלה אמרה לי
מה שמך . ועכשוו הרהרת על
מודותי ואמרת האל לא הללתי את
עמך : לנטוט אהלו . כמו [ויטע]
אהלי אפרטו (דניאל יא) ולשון נטיעה
שיך בזהל : עפה תרסה . הפעם
תרסה כפלאות שאני עושה להם :
מה ראה על חיזה מדה (אחת)
של י"א [מודות] ראה והשתחוה :
אמה ראה . במדותיו שנקרא אמת
וכתיירא חס נתייבו כל"ה חס
הוא דן אוקן בדין גמור ומיאר
והתפלל עליהם שלא יהא דן אוקן
לפי מעשיהם : ה"צ תניא כמ"ד
ארך אפים ראה דתניא כשעלה משה
למרום וכו' אמר לו רשעים יאבדו
ולא יהיה לך ארך אפים עליהם :
אמר לו . הקב"ה לא כך אמרת
ארך אפים ללדיקים ולא לרשעים :
אמר

[פ"י יח"א]

[ע"י תוס' עירובין כ"ב
תוס' ב"ק כ' ד"ה ארין]

שם כח

שמות ה
שם
שם ל'
י"ג נב' יליאל

הרהר אחר מודותי אמרתי ליעקב
אתננה ביקש מקום לנטוע אהלו ולא
הרהר אחר מודותי ולא אמרו לי מה שמך
ואתה אמרת לי מה שמך בתחלה ועכשוו
אתה אמר לי והצל לא הצלתי את עמך
ענתה תראה (את) אשר אעשה לפרעה
במלחמת פרעה אתה רואה ואני
אתה רואה במלחמת שלשים ואחד מלכים
ויימחר משה ויקוד ארצה וישתחוו מה
ראה משה ר' חנינא בן
*גמלא אמר ארץ אפים ראה ורבנן אמרי
אמת ראה : תניא כמ"ד ארץ אפים ראה
דתניא כשעלה משה למרום
מצאו להקב"ה שיושב וכותב ארץ אפים
אמר לפניו רבונו של עולם *ארץ אפים
לצדיקים אמר לו אף לרשעים
אל רשעים יאבדו אל השתא חיות מאי
דמבעי לך כשחמאו ישראל אמר לו לא
כך אמרת לי ארץ אפים לצדיקים
אמר

קשיא. לשון הפסוק קשה לתרץ למ"ד חולקין אבל לא מיתוסב:
גרידי. בז"ל"ג ממשפין וכן גרים רבי צבוליה הש"ס מגריד גריד וכל
שהוא לשון גרידא דמפרשין יחיד על שם שהוא יחיד משוך ומופרש
הוא מן הכל ואין לתארים סביבו ולשון ארמי הוא ואין דומה לו
בפסוק (דומה לו) אבל גורדו. גורדו תורה אור

קשיא איבעיא להו הודרו מאליהן מהו
קשיא אמר רחמנא ואלא שהודרו מאליהן או
דילמא אפילו הודרו מאליהן ת"ש הדיחיה
נשים וקמנים אמאי ליהוי בהודרו מאליהן
הנך בתר נפשיהו גרידי הני בתר נשים
וקמנים גרידי: עד שיוחד רובה: היכי
עבדינן אמר רב יהודה דנין וחובשין דנין
וחובשין א"ל עולא נמצא אתה מענה את
דינן של אלו אלא אמר עולא דנין וסוקלין
דנין וסוקלין איתמר רבי יוחנן אמר דנין
וסוקלין דנין וסוקלין ור"ל אמר מרבין להן
בתי דינין איני* והאמר ר' חמא בר יוסי א"ר
אוישיעא והוצאת את האישה ההוא או את
האישה ההיא איש ואישה אתה מוציא
לשעריך ואי אתה מוציא כל העיר כולה
לשעריך אלא ירבין להן בתי דינין ומעיינין
בדיניהן ומסקינן להו לבית דין הגדול
וגמרי להו לדיניהו וקמלי להו: הבה
תבה את יושבי העיר וכו': תנו רבנן
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום
לנו בתוכה והודרו עמה אם נשתחו שם ל'
יום הן בסיף וממונן אבד פחות מיכן הן
בסקילה וממונן פלג ומינהי* כמה יהיה
בעיר ויהיה כאנשי העיר י"ב חמש רבא
לא קשיא הא למיהוי מבני מחא הא למיהוי
מיתבי מחא והתניא* והמורד הנאה מבני
העיר אם יש אדם שנשתחא שם י"ב חמש
אסור ליהנות ממנו פחות מיכן מותר ליהנות
ממנו ביושבי העיר אם נשתחא ל' יום אסור
ליהנות ממנו פחות מיכן מותר ליהנות ממנו:
החרם אותה ואת כל אשר בה כו': ת"ד
החרם אותה [א] ואת כל אשר בה פרט לנכסי
צדיקים שבחוצה לה ואת כל אשר בה לרבות
נכסי צדיקים שבחוצה שלה ואלא שלל שמם
ואת כל שללה לרבות נכסי רשעים שחוצה לה
*אמר ר"ש מפני מה אמרה תורה נכסי צדיקים
שבחוצה יאבדו מי גרם להם שירורו בחוצה
ממונן לפיכך ממונן אבד אמר מר ואת כל
שללה תקבץ לרבות נכסי רשעים שבחוצה
לה אמר רב חסדא ורבנן קבצים לתוכה אמר רב
חסדא פקדונות של אנשי עיר הגדחת
מותרין ה"ד אי לימא דעיר אחרת ואיתנהו
בגוה פשיטא דמותרין לאו שללה הוא ואלא
דידהו ואיתנהו בעיר אחרת אי דנקבצין
לתוכה אמאי מותרין ואי אין נקבצין לתוכה
הא אמרה חדא וימנא לא ילעולם דעיר

הלך פרק אחד עשר סנהדרין קיב

אין מחרימין אותן אבל נכסים שיש להם באותה העיר מחרימין אותן
וטעמא מפורש לקמן: **אמר ר"ש מפני מה וכו'.** בכל דוכתי דרש
ר"ש טעמא דקרא*: ה"ג אמר מר ואת כל (שללה) אשר בה לרבות
נכסי רשעים שבחוצה לה: **אמר רב חסדא ורבנן קבצין לתוכה.** נכסי

רשעים הקרובין לעיר שיכולים לקבלם
לתוך העיר באותו יום עלמנו שטובסין
שלל העיר לרבות לשפרט הן אבדוים
עמה אבל רחוקים דלין נגעשין לעיר
אין אבדוים ודוקא שכבר היו לתוכה
אלא שטובסין היו מופקדים ביד
אחרים אבל לא היו משולם בחוצה
כגון דפלה להם צירשה לא קרינא
ביה שללה ואין המזמן אבד: **אלא**
דיסו. דבני עיר הגדחת ומופקדים
הם בעיר אחרת: **הא אמרה רב חסדא**
ובנקבצין לתוכה והא אין נקבצין:
דקבל עליו אחרים. בני עיר הגדחת:
כמאן דלא פליג. (ה) א"ל לבית
בשר בלא שחיטה ואפילו שחטה משחט
אין בשחיטה כלום ללא לשחיטה
קיימא אלא למיטה ושחיטה זו היא
מיטה הבהמה ואין היצר אפילו
החיי שאין של עיר הגדחת דכי שחט
לסימן דעיר הגדחת אינו שוחט אלא
ממיטה ולא מהניח ביה שחיטה:
פיספ. כל אימת דבעי פליג לה ואין
חלק של עיר הגדחת מעורב בו:
ליש שחטה משחט ל"ש קטלא מקטיל.
דבין בשחיטה ובין בהריגה קרינא
ביה לפי מה שרז דלפיו שחטה מיטה
בגמולא חייב ולא מתיב מידו או
דילמא לפי חרב היינו שלל כדרך
שחיטה אבל דרך שחיטה מהניח לה
לטהרה מידו נבילה דנהי דלאכילה
איתסרה ואיסור הבלה הוא אבל
סהיג לטהרה מידו נבלה: **שיפר**
נשים לדקנות. שבעיר הגדחת תשרף
זו הו כלל ואת כל שללה תשרף
זו לא: **רשעיות.** פשיטא לן דישרף
עם שלל העיר: **תליטה.** שלרף של
לגלחה: **פיהא נכרית.** גדיל של
שערות דעלמא שטושין לגוי קא מצבי
ליה לרב יוסף חס של לדקנות הוי:
ממונן כמבוי. שנקשר בה: **בגופא**
דמי. וכסס שאין שורפין מלבדו
שעליהן סהרי לדקנות הן כך אין
שורפין אותו גדיל: **דחלי כספא.**
הלה אותו גדיל צימד ואין קשוטין
בה עכשו: **פיון דטיילא ונפקא.**
רגילה לקשרה תדיר אף על פי שלא
קשרו עכשו כל מקום שיהא שם גזון
כמלבוש שעליה לכל שעתא דעמה
עליה וכשאר מלבושין דמי: **רחובס**
מעיקרא פשע. רחובס שהיה לה
מתחלה ולא שטושין לה רחוב עכשו:
הו

עין משפט
נר מצוה
כז א מ"ו פ"ד מהל'
ע"פ ס"ג כ"ס
ע"פ טו:
[לעיל כ"א] כ"ט מ"ו
מ"ח ב מ"י שם הלכה ג
מ"ט ג מ"י שם הלכה
פ:
ג ד מ"ו פ"ד מהל'
שכ"ה הלכה ב ס"ג
ע"פ טו פ"ד מ"ט מ"ח
ס"י ק"ב ס"ג:
ב"ה מ"ו פ"ד מהל'
מ"ד הלכה ז' ס"ג
לארין רמב"ט ע"פ מ"ד
ס"י ר"ז ט"פ ז' ז'
ג"כ ר"ח מ"י פ"ד
מ"ה הלכה
י ס"ג לארין טו
ג"כ מ"י שם הלכה
י"א:
ג"כ כ"ה מ"י שם הלכה
י"ב והלכה ז' [ע"פ
כ"ט]:

אין דלריכין עדים והתראה לכל
אחד ואחד: **דיני ומוכסין.** כשרואין
ב' או ג' מהם עובדים ע"ו לא
יסקלו אותן ומימין כל האחרים
מלקולו אלא דנין אותם לסקילה
והובשין אותם בבית הסוהר וכן
עושין עד שרואין חס מלטרפין לרובא
וחורזין ודנין אותם דין אחר להריגה
ומאבדין את ממונם: **ומטנה את**
דינס. שלחך שנגמר דינס אתה
משהה אותם ומטנה את דינס:
דיני ומוכסין. עד תלוי דמחוקקין
להו כיחידים ודנין וסוקלין ומחליין
ואילך תבצר הדבר למפרע שהדמו
רובא והו בסיף וממונם אבד ומחליין
ואילך אי אתה רשאי למשקל למיטה
חמורה: **ור"ל אמר מרבין להם כפי**
דינין. לאו משום דלין דנין ב' ביום
אחד והא אמרת בפרק גמור הדין
[לעיל מ"ו] דבמיטה אחת דנין אלא משום
דנפיש עדיס לכל אחד ואחד ואין פנאי
לחקור כל אחד ואחד ביום אחד מרבין
להם כפי דינים כדי שתקבל עדותן
ביום א' ויגמור דין כולם ביום אחד:
רשעין. לז"ל שבשעריך דהייט
סנהדרי קטני: **ואי אתה מוליא.**
אלא בסנהדרי גדולה: **אלא מרבין**
להם כפי דינין ומעייני בדיניהם.
חס הוו מרובים ואם הודרו רוב'
מעלים אתר כוון לז"ל הגדול: **כמה**
יפא צטיר. משנה בהשותפין:
ויפא כלאני העיר. ליטן בלורכי
העיר: **למיסוי ככני מהא.** סיהא
נקרא ככני העיר אין נקרא בשמות
מי"ב חמש אבל להקרות מיושבי
העיר כיון ששהה ל' יום נקרא מלאכי
העיר וקרינן בהו את יושבי העיר
ההוא: **ופתניה.** צביתותא: **סמודר**
פנאס. שחומר היה עליו קונס חס
אהנה: **התנס אופס פרט לנכסי**
לדיקים שחמולס לה. שאם היו
לדיקים דרים בחוצה והיו להו נכסים
מופקדים במקום אחר ציד אחרים

גליון השנים
ג"כ פיהא חליה של עיר
הגדחת. ע"י שאבת
אריה ס"י פ"ט: שם י"א
זה שנתחבר תליטה. ע"י
לעיל מו פ"ד מ"ו ד"ה
תליטה:
[ערכין ז' וס'
בג"כ] ר"י יוסי
ב"ה הניבא
שם הניבא
שכתא חתנו
של ויחד תהיה
ל' וס' [מקל]

אחרת דמפקדי בתוכה והכא בעי קמינן
מהו דתימא כיון דקביל עליה ארריות כדיריה דמי קא משמע לן אמר רב
חסדא ב"רמה חציה של עיר הגדחת וחציה של עיר אחרת אסורה ע"סיה
חציה של עיר הגדחת וחציה של עיר אחרת מותרת מאי מעמא בהמה כמאן
דלא פליגא דמאי עיסה כמאן דפליגא דמאי בעי רב חסדא בהמת עיר הגדחת
מהו דתייתנהי בה שחיטה למהרה מדי נבילה לפי חרב אמר רחמנא ל"א שחטא משחט לא שחטא קמלא
מקמל או דלמא כיון דשחטה מהניא לה שחיטה מאי תיקו* בעי רב יוסף שיער נשים צדקניות מהו אמר רבא הא
דרשעיות אסור תקבץ ושרפת כתיב מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה* יצא זה שמחוסר תלישה וקביצה
ושריפה אלא אמר רבא בפ"א נכרית היכי דמי אי דמחובר בגופה נגופה דמאי לא צריכא דתלי* בסיבמא
כנכסי צדיקים שבחוצה דמי *אבד או דלמא כיון דעיילא ונפקא כלבושה דמי תיקו: ואת כל שללה תקבין
אל תוך רחובה וכו': *ת"ד אין לה רחוב אינה נעשית עיר הגדחת דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין
לה רחוב עושין לה רחוב במאי קמיפליג מר סבר רחובה מעיקרא משמע ומר סבר רחובה השתא נמי משמע:
וההקדשות

הואיל דלריכין עדים והתראה לכל
אחד ואחד: **דיני ומוכסין.** כשרואין
ב' או ג' מהם עובדים ע"ו לא
יסקלו אותן ומימין כל האחרים
מלקולו אלא דנין אותם לסקילה
והובשין אותם בבית הסוהר וכן
עושין עד שרואין חס מלטרפין לרובא
וחורזין ודנין אותם דין אחר להריגה
ומאבדין את ממונם: **ומטנה את**
דינס. שלחך שנגמר דינס אתה
משהה אותם ומטנה את דינס:
דיני ומוכסין. עד תלוי דמחוקקין
להו כיחידים ודנין וסוקלין ומחליין
ואילך תבצר הדבר למפרע שהדמו
רובא והו בסיף וממונם אבד ומחליין
ואילך אי אתה רשאי למשקל למיטה
חמורה: **ור"ל אמר מרבין להם כפי**
דינין. לאו משום דלין דנין ב' ביום
אחד והא אמרת בפרק גמור הדין
[לעיל מ"ו] דבמיטה אחת דנין אלא משום
דנפיש עדיס לכל אחד ואחד ואין פנאי
לחקור כל אחד ואחד ביום אחד מרבין
להם כפי דינים כדי שתקבל עדותן
ביום א' ויגמור דין כולם ביום אחד:
רשעין. לז"ל שבשעריך דהייט
סנהדרי קטני: **ואי אתה מוליא.**
אלא בסנהדרי גדולה: **אלא מרבין**
להם כפי דינין ומעייני בדיניהם.
חס הוו מרובים ואם הודרו רוב'
מעלים אתר כוון לז"ל הגדול: **כמה**
יפא צטיר. משנה בהשותפין:
ויפא כלאני העיר. ליטן בלורכי
העיר: **למיסוי ככני מהא.** סיהא
נקרא ככני העיר אין נקרא בשמות
מי"ב חמש אבל להקרות מיושבי
העיר כיון ששהה ל' יום נקרא מלאכי
העיר וקרינן בהו את יושבי העיר
ההוא: **ופתניה.** צביתותא: **סמודר**
פנאס. שחומר היה עליו קונס חס
אהנה: **התנס אופס פרט לנכסי**
לדיקים שחמולס לה. שאם היו
לדיקים דרים בחוצה והיו להו נכסים
מופקדים במקום אחר ציד אחרים

[ערכין ז' וס'
בג"כ] ר"י יוסי
ב"ה הניבא
שם הניבא
שכתא חתנו
של ויחד תהיה
ל' וס' [מקל]